

Květen - červen 2024

vyLOMeniny

Červen je měsíc, kdy se už nemůžeme dočkat prázdnin a je pro nás moc, moc těžké se soustředit na vyučování. Devátáci to mají ještě o něco těžší – musí se vyrovnat s tím, že je to poslední měsíc jejich povinné školní docházky. Bilancují, vzpomínají, těší se na všechno nové, co je před nimi, je jim líto, že končí jedna velmi důležitá etapa jejich života. A jsou tak sentimentální, že se „loučí“ i s lavicemi.

„Největším parťákem mých školních let byla lavice. Určitě si říkáte, proč lavice, že? Tak já vám to povím: Protože lavice viděla vždy mé pravé já. Viděla mě unavenou, upravenou, neupravenou, šťastnou, smutnou, ...Viděla také, jak se šklebím, když paní učitelka řekla něco, co se mi nelíbilo, slyšela, jak se k tomu tiše vyjadřuju. Viděla mě také, když jsem dělala něco, co paní učitelka zakázala - na prvním stupni to bylo „vykecávání“ se spolužačkou a na druhém podvádění při testech. No řeknu vám, nebylo toho málo. Kdyby lavice uměla mluvit, určitě by řekla, že mám chodit dříve spát, abych se na ní druhý den neválela a neusínala. Takhle mě totiž viděla nejčastěji. Když si vzpomenu, co všechno na mě ví, musím se před ní stydět...“

Jak budou na devátáky vzpomínat jejich učitelé?

Bára Justrová, třídní 9.A, matematika, fyzika, pracovní výchova a informatika: Při matematice bylo občas takové ticho, že jsem slyšela vlastní myšlenky. Pokud ale o něco opravdu šlo, dali se do práce a táhli za jeden provaz. Přestože jsme spolu strávili jen jedno pololetí, tak je to třída, která se navždy vryla do paměti všech vyučujících – a třídní obzvláště. Jsem moc ráda, že se všichni dostali na své vybrané školy a do budoucna jim přeji hodně úspěchů a pevnou vůli při jejich další cestě studiem a životem.

Jitka Blažková, učitelka českého jazyka a dějepisu: Někdy mě trápili, protože při volbě měkkého a tvrdého i/y postupovali jako při tipování Sportky, ale vynahrazovali to svými nápady a fantazií při psaní slohu a chutí opravovat si špatné známky. Nakonec na ně budu vzpomínat jako na dobré češtináře 😊, kdykoli jsem je o něco požádala, rádi a s úsměvem pomohli.

Co se stalo v červnu 2017, v roce, kdy se narodila většina žáků 1. třídy? 23. června Český hydrometeorologický ústav zaznamenal nad územím Česka za 24 hodin 298 727 blesků, nejvíce za posledních několik let.

Zdroj: Wikipedia.cz

Eliška Bartovská, německý jazyk: každou hodinu mi dokazovali, že je němčina skutečně cizí jazyk, dopřávali mi tak ale radost z každého malého úspěchu.

Alena Fleischerová, zeměpis: musím hlavně klukům poděkovat za to, že mi byli často nápomocní, když jsem se ztratila při cestování ve virtuální realitě, nebýt jich, možná bych byla navždy uvězněná na Jižních Orknejích.

Andrea Horvátová, angličtina a občanská nauka: i když angličtina na první pohled nebyl jejich oblíbený předmět, nakonec jim šla docela dobře a doufám, že si jí zlepší ať už v další škole, nebo doufejme při cestování, nebo jiném dobrodružství.

Jaroslav Zajíc, ředitel školy: občas jsem měl pocit, že jsem se ocitl místo ve třídě na pastvině, pořád jsem je honil k odpadkovému koši vyplivnout žvýkačku. Když vás špatně ostříhají, zachrání to Filipova čepice. Vždycky jsem se na ně těšil a budou mi chybět.

A jak na sebe budou vzpomínat sami deváťáci? A jak si s nimi pohrála umělá inteligence?

Houza – fajn kluk, umí tancovat, když jsem s ním hrála dámu, skoro vždycky vyhrál, bláznivý, slušný kluk, má vtipné hlášky

Tereška – tichá, milá, moc toho nenamluví, stydlivá, nikdy nikomu neřekla špatné slovo

Natálka – hodná holka, někdy je s ní sranda, umí pomáhat

Filip – s kšiltovkou na hlavě, hodný kluk, moc jsem se s ním nasmála, vtipný kamarád, vymýšlel „blbosti“, nápomocný

Sára – umí pomáhat, je s ní docela sranda, veselá, moje velká kámoška, nedáme bez sebe ani ránu

Helenka – milá holka, upovídaná, krásná, chytrá, vtipná

Eliška – hodná a milá holka, umí pomáhat druhým, většinou v pohodě, vtipná, prima kámoška, koně, jsou její život, typická je její hláška: NECH MI!

Mája je zručná a šikovná, bude z ní asi dobrá švadlena. V hodinách se snažila být neviditelná

Vojta je zdařilý klon lenochoda. Kdyby nestřídali třídy, měl by na lavici vyležený důlek

Martin je pořád dobře naladěný, aktivní a pracovitý.

Mája je zručná a šikovná, bude z ní asi dobrá švadlena. V hodinách se snažila být neviditelná.

A jak by k deváťákům (podle jejich představ) na závěr jejich působení na základní škole promluvila Božena Němcová, se kterou se setkávali ke konci tohoto školního roku?

Milí deváťáci,

právě jste dokončili devět let tvrdé dřiny, bojů s učiteli a budíky. Dnes ale nebudeme vzpomínat na učení a školním trápení, dnes slavíme váš úspěch! Nebudeme se vracet do minulosti, ale myslet na budoucnost.

A tak vám chci říct: Mějte odvalu snít! Ale nezapomínejte se probouzet na zkoušky, které vám život postaví do cesty. Život je plný zkušeností, dobrých, ale bohužel i špatných.

Takže směle do života! Nebojte se chybovat, je to lidské. A kdo ví, třeba se stanete námětem pro další Babičku, inspirovanou vašimi životy.

Hodně štěstí a humoru na vaší další cestě!

Vaše Božena

Cítit se jako král

Tak nějak jsme se mohli cítit 25. června na školním výletě 2. stupně. Jeho cílem bylo projít tzv. Královskou cestu (opačným směrem - abychom nemuseli šlapat do kopce ☺)

Vystoupili jsme na Pohořelci. prošli Pražský hrad a Nerudovou ulicí sestoupili na Malou Stranu. Přes Karlův most jsme se dostali na Staré Město, prošli jsme Klementinem, zastavili se u orloje a přes Staroměstské náměstí jsme se vydali k Pražské bráně. Skoro stejnou cestu absolvovali čeští králové v den své korunovace. Šli ale opačným směrem, jejich cílem byl Hrad. Naším cílem bylo lépe poznat alespoň tenhle malý kousek Prahy.

Nejlepšími řešiteli pracovního listu byli Adam Volf, Patricie Kociánová a Tereza Vurmová. Získali tak zaslouženou odměnu.

Za příběhy české minulosti se 26.6. společně vydali žáci 3., 4. a 7. třídy. Jejich cílem byl Říp, Oldřichův dub a Boženina studánka v Peruci. V třebenickém Muzeu českého granátu výlet zakončili vyhledáváním tohoto drahého kamene a zmrzlinou v místní cukrárně.

Božena Němcová ve všech pádech

Květen a pak i polovinu června zaplnil projekt zaměřený na Boženu Němcovou, mladší i starší žáci si o ní povídali ve vyučování, v některých třídách i četli z jejích knih, vytvářeli myšlenkové mapy a panely na různá témata související se spisovatelkou a dobou, ve které žila. a připravovali se tak na první červnový týden, kdy projekt vrcholil.

Babička Boženy Němcové - literární postava – byla námětem dalšího setkání žáků druhého stupně, tentokrát s knihovnicí litvínovské knihovny (17.5.2024). Každé setkání s nimi je velmi zajímavé a baví nás. Bylo tomu tak i tentokrát. A protože se o knížkách a zážitcích jakéhokoliv druhu nejlépe povídá v kavárně, zakončili jsme náš „pracovní den“ právě tam.

Do knihovny, ale lomské, se vypravili i žáci 4. a 5. třídy. I oni tam společně s knihovnicemi objevovali tajemství díla Boženy Němcové.

Setkání se spisovatelkou

Na 2. 5. 2024 jsme si naplánovali akci se spisovatelkou, která má kořeny v blízkosti Lomu – v Oseku. Paní Evu Střihavkovou jsme do školy pozvali na besedu, která byla úvodem naplánovaného projektu k životu a dílu B. Němcové.

Paní Střihavková nám velice poutavě vyprávěla o zemích, které navštívila, a to o Grónsku a Gruzii. Moc hezky přizpůsobila vyprávění dětem 1. stupně. Mluvila o svých spisovatelských začátcích, námětech, inspiracích. Moc hezky vyprávěla o spisovatelství v dnešní době a v době, kdy psala Božena Němcová.

Děti si také vyzkoušely, jaké to bylo psát perem s násadkou a inkoustem. Uvědomili jsme si, o co snazší je psát dnes na počítači.

K povídání bychom toho měli ještě mnoho, ale „tlačil“ nás čas a besedu jsme ukončili vzhledem k tomu, že už na p. Střihavkovou čekali žáci na 2. stupni.

Společně jsme se na závěr vyfotografovali. Spisovatelka obdarovala naši školní knihovnu knihami, které sama napsala. A podepsala se nám také do třídní kroniky.

Moc se nám toto setkání líbilo, děkujeme za něj.

Žáci 2. stupně se v hodinách literatury seznámili s hrdinkou knihy ... , kterou napsala Eva Střihavková, malířkou Augustou Nekolovou Jarešovou. I oni si pro změnu na postavení ženy ve společnosti porovnali život před 100 lety s tím dnešním. Na život ženy v 19. století, konkrétně Boženy Němcové, se spisovatelka zaměřila při setkání s nimi.

Všichni jsme se těšili na 4. 6. 2024, kdy byl naplánován výlet do Babiččina údolí. Byl sice časově náročný, ale určitě stál za to. Nejdříve nás uvítala v dobovém kostýmu služka s komořím, aby nás uvedli na návštěvu ke kněžně Zaháňské. Seznámila nás i s komtesou Hortenzií. Bylo to moc krásné. Potom jsme se vydali do zámeckého parku směrem k Rudrovu mlýnu, ke Starému bělidlu za babičkou a k Viktorčinu splavu. Viděli jsme i různá vystoupení v dobovém oblečení. Děti si koupily různé drobnůstky na památku i zmrzlinu zamlsaly...

V odpoledních hodinách jsme se přesunuli do České Skalice, kam Barunka - Božena Němcová chodila do školy. Po prohlídce školy následovalo vystoupení dětí z červenokosteleckého folklorního souboru Hadáček. To bylo zakončené neočekávanou „bitvou jablíčky“ - dekorací z vystoupení - mezi vystupujícími a našimi dětmi.

Poslední zastávka byla v muzeu, kde nám paní průvodkyně vyprávěla o účasti B. Němcové na Jiřinkovém bále, o setkání se skladatelem B. Smetanou a ještě mnoho dalších zajímavostí.

A pak už jsme cestovali zpět – domů do Lomu. Unavení, ale spokojení.

Závěrem celého projektu o B. Němcové byl den v 19. století, kdy Božena Němcová žila. V pátek 7. 6. 2024 jsme se přesunuli právě do tohoto období. Ve škole jsme si vytvořili různé koutky – hernu dobových her, apatyku, ruční práce pro hospodyňky, dobovou třídu. I školní jídelna se do projektu zapojila a stala se z ní vývařovna a tento den jsme se stravovali tak, jak tomu bylo asi v mnoha rodinách v minulosti – měli jsme k obědu kulajdu a bramborové placky se zelím. Všechny „atrakce“ toho dne byly doplněny panely, které z různých úhlů pohledu přibližovaly 19. století. Byly umístěny na chodbě 2. stupně, starší žáci je připravili společně se svými učiteli.

V jedné třídě byl na interaktivní tabuli promítán film Babička a byla zde i výstavka předmětů z té

doby.

Žáci se oblečení do dobových kostýmů (někteří) jednotlivá stanoviště procházeli, hráli si, poslouchali, sledovali... a zdálo se, že jsou nadšení (všichni). Hrály se kuličky, kriket, káča, háčkovalo se, vyráběly se mastičky, seznamovalo se s učením v dobové třídě. Bylo veselo.

Závěr celé akce byl v tělocvičně, kde promluvil k celému projektu náš pan ředitel.

Z ohlasu dětí i dospělých víme, že se celá akce líbila, a hlavně splnila svůj účel.

Zachraň život!

Ve čtvrtek 30.5.2024 naši školu navštívili záchranáři David a Jindra z Českého červeného kříže z Oseka. Na jejich návštěvu jsme se těšili a byli jsme zvědaví, co si pro nás připravili.

Sešli jsme se v tělocvičně, abychom si postupy první pomoci mohli také vyzkoušet. Získali jsme informace o zásadách první pomoci, bezpečnosti záchrance, tísňovém volání, rozpoznání a řešení život ohrožujících stavů, zásadách neodkladné resuscitace a pomoc při dušení cizím předmětem. Velice nás zaujaly praktické ukázky na interaktivních figurínách, na kterých jsme si mohli vyzkoušet právě získané dovednosti.

Je třeba ocenit odvalu a znalosti našich žáků, kteří se s vervou pustili do řešení situací ohrožujících život osob.

Velice děkujeme za podnětnou besedu a doufáme, že Jindra s Davidem přijedou i příští rok.

Jana Dietrichová

Mgr. Jitka Lukášová

Kroužek háčkování

Na přání děvčat napříč prvním i druhým stupněm vznikl na naší škole kroužek háčkování.

Pracovat s vlnou se učí děvčata ze 3.A, 4.A, 6.A, 7.A a 8.A. Moc je to baví a zlepšují se. Kroužek vede šikovná maminka paní D. Petýrková. Přinesla ukázat své výtvořky - háčkované medvídky, želvičky, zajíčky a přáním každé účastnice kroužku je naučit se tvořit stejně hezké výrobky co nejdříve. Začíná se však lehčími dílky, jako je třeba háčkovaná gumička do vlasů. Dívky háčkování baví a stále se zlepšují. Na kroužku si také povídáme a často se i zasmějeme.

M. Krepčíková

Adéla ještě nevečeřela

Těšili jsme se na Adélu, ale i když jsme se s ní nesešli, byli jsme s exkurzí do Botanické zahrady v Praze Na Slupi spokojeni.

Do skleníků Přírodovědecké fakulty UK jsme se vydali v pátek 19. května. Navštívili jsme dva skleníky – první z nich byl zaměřen na masožravé rostliny (byly pěkné, ale s Adélou se měřit nemohly), v druhém z nich jsme „prošli“ několika zeměpisnými pásmy a jejich rostlinstvem. V obou sklenících i stáncích, zaměřených na, nás se zajímavostmi přírody seznamovali studenti i učitelé přírodovědné fakulty.

Od paní učitelky Strnadové jsme dostali – to nemuselo být, paní učitelko – pracovní list, jehož vyplněním jsme měli prokázat, co jsme si z návštěvy botanické zahrady zapamatovali a co v ní sami umíme najít.

V zahradě probíhala také výstava sukulentů, a kdo chtěl, mohl si některé z nich i koupit.

Přestože celý den pršelo, výlet do Prahy jsme si užili. Byla slyšet jen samá chvála.

Za žáky 2. stupně Matěj Vondra

Slunečný čtvrtek 16. května jsme s žáky 7., 8. a 9. ročníku vyrazili do Velebudic. Byli jsme pozvaní na projektový den, který pro žáky základních škol pořádala skupina ČEZ v areálu Střední školy technické. Téměř hodinovou cestu

autobusem a tramvají žáci zvládli v dobré náladě a rychle nám utekla. Po příjezdu do areálu školy jsme obdivovali jejich krásné hřiště s velkým běžeckým oválem a umělou trávou. Padla ovšem i poznámka o tom, jak jsou některé žákyně rády, že takové hřiště ve škole nemáme, protože by nepřežily hned první hodinu tělocviku, při které by toto hřiště měly obíhat. Když na nás přišla řada, tak se nás ujali pánové z ČEZu, kteří nám názorně ukázali, jak se používají některé pomůcky potřebné při jejich práci. Vyzvídali, jestli žáci znají nějaké typy elektráren, a ti si překvapivě vzpomněli na většinu z nich. Dozvěděli jsme se také nějaké zajímavosti o tepelných čerpadlech a solárních panelech. Náš osvědčený figurant Vojta se nechal navléknout do speciálního postroje, ve kterém se vykonávají práce ve výškách. V silných pracovních rukavicích předvedl takovou zručnost, že by se klidně mohl rovnou zařadit mezi profíky z ČEZu. Silný vítr nás na zpáteční cestě na chvíli zahnal na malé občerstvení. Občerstvení a s dobrou náladou jsme zamířili MHD zpět ke škole. Cesta, kvůli většímu počtu cestujících, nebyla tak příjemná jako ráno. Alespoň jsme se však mohli přesvědčit, jak parádně se naši žáci umí chovat. To nám potvrdila i jedna ze starších spolučestujících, kterou chlapci pustili sednout. Tato paní následně chválila jejich chování po celý zbytek cesty, čímž nás velmi potěšila. Bára Justrová, třídní 9.A

Co se stalo v květnu 2016, v roce, kdy se narodila většina žáků 2. třídy?

2. května vláda České republiky schválila doplnění jednoslovného názvu Česko v cizích jazycích do databází OSN, konkrétně jde o označení Czechia (ang.), Tchèque (fr.), Chequia (šp.), Чехия (rus.) a jejich ekvivalenty v arabštině a čínštině. Wikipedia.cz

Co se stalo v červnu 2017, v roce, kdy se narodila většina žáků 1. třídy?

23. června Český hydrometeorologický ústav zaznamenal nad územím Česka za 24 hodin 298 727 blesků, nejvíce za posledních několik let. Wikipedia.cz